

bryder sig om, at han skal sætte et Stykke til Uniformen her og et Stykke der, selv om den saa bliver lidt mere eller mindre knap, eller lignende — og af den Slags have vi ikke haft saa faa gennem Vicitationsvæsenet — selvfølgelig kan spare paa Klædet, saa at han faar noget tilovers og dergennem kan opnaa en Avance. Derfor kan den dygtige Jagmand, den samvittighedsfulde Leverandør ikke staa sig over for dem, der ere mindre samvittighedsfulde, eller som bryde sig mindre om at levere godt, solidt og forvarligt Arbejde til Staten. Af denne Grund er det et i allerhøjeste Grad uheldigt System at sige til vedkommende Leverandør: Vi levere dig et vist Maal Klæde til Uniformen, men hvis du kan spare noget deraf, saa løbe vi det tilbage til den Pris, det koster Fabrikken. Det er at fremme et i allerhøjeste Grad uheldigt System, en i allerhøjeste Grad uheldig Konkurrence. Den højtærede Minister var ikke til Stede, da jeg ved Finanslovsforslaget's 1ste Behandling talte om dette Forhold. Da han senere svarede derpaa, udtalte han, at saavidt han havde forstaaet mig, indtog han, principielt set, samme Stilling som jeg, der ikke følte mig tiltalt af Vicitationsprincippet og i det hele ikke var tilfreds med Vicitationsystemet. Det var den højtærede Minister heller ikke, sagde han, men han følte sig bunden ved det, og Rigsdagen havde en Gang vedtaget, at det skulde være saaledes. Her vil jeg dog sige, at det dog ikke kan være den højtærede Minister ubefendt — skønt han heller ikke den Gang paa Grund af Sygdom var til Stede her i Salen — at Rigsdagen har vedtaget en Dagsorden, efter at Vicitationslovsforslaget, vi havde indbragt, havde foreligget her i adskillige Aar, i hvilken Ministeriet opfordres til ved Vicitationer at tage Hensyn til Arbejdslønnen og i det hele taget til de foreliggende Forhold. Den højtærede Minister er altsaa ikke i den Grad bunden ved dette, som han synes at ville give det Udseende af — vel at mærke, naar han følger Folketingets Standpunkt. Den højtærede Minister føler sig maasse imidlertid bunden af sine egne Principper eller af andre Hensyn, det kender jeg naturligvis ikke; men det, som Folketinget har gjort til sit Standpunkt i denne Sag, er dette, at der skal tages Hensyn til, at der paa Vicitationsvæsenets Omraade ikke staves et saadant Forhold, at Arbejdslønnen trykkes ned under den Pris, som kan siges at være den almindelige. Det er imidlertid det, der er blevet gjort ved den Slags Transaktioner, naar Konkurrencen kommer ind paa, at Leverandører, som ere mindre samvittigheds-

fulde med Hensyn til Leverancen, ere i Stand til at gøre dette, uden at det kan tilstrækkelig kontrolleres. Nu bemærkede den højtærede Minister, at dette Forhold, dette Tilbud, dette Reglement saa fremme, saaledes at enhver kunde undersøge og se det. Det kan være, det tør jeg ikke paastaa noget om. Der er kun det mærkværdige derved, at, dersom man søger Oplysninger om denne Sag hos de vedkommende, som have Leverancen, kan man ikke saa Oplysningerne hos dem; de paastaa paa det bestemteste, at det heller ikke er saa; men man kunde saa maasse selv undersøge det hos Statsbaneadministrationen. Men selv om Forholdet er saaledes, er det dog bestandig at begunstige med en Avance den Mand, som er mindre samvittighedsfuld med Hensyn til Leverancen af det Arbejde, han har paataget sig at levere, og det tror jeg er i højeste Grad uheldigt. Hvis Forholdet er saaledes — og det har jeg ingen Grund til at betvivle, hvis jeg har forstaaet den højtærede Minister rigtig — at Avancen gives Leverandørerne paa den Maade, jeg har nævnt, saa tror jeg, at Statsadministrationen vilde være vel tjent med saa hurtigt som muligt at saa det forandret, hvis den sætter Pris paa at saa gode Bellædningsgenstande til Banepersonalet, og det antager jeg maa være i Statens Interesse.

Da jeg har faaet Ordet under denne Behandling, kunde jeg ønske at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Fredensborg (F. Hage), som i Gaar talte om fremmed Arbejdskrafts Indførelse. Det falder jo til Dels sammen med dette, jeg her omtaler, thi det ærede Medlem blandede Spørgsmaalene sammen om Socialdemokraternes Standpunkt over for Vicitationsvæsenet og fremmed Arbejdskrafts Indførelse. Det ærede Medlem udtalte, at Socialdemokraterne ikke paa dette Omraade, som de ellers gjorde paa de fleste andre Omraader, havde talt rent ud om, hvad de vilde have i Stedet for det, som var. Jeg tror, det ærede Medlems Hukommelse svigter ham noget der. Er der nemlig noget Omraade, som Rigsdagsmænd, der have været Medlemmer af dette Ting, saa længe som det ærede Medlem har været det — altsaa længere Tid,

Nettelse.

Sp. 2606, Min. 19 f. o.: „Skjælland, Søland og Falster“ rettes til: „Skjælland og Falster“.